

20. LISTOPADU 2016

SLAVNOST KRISTA KRÁLE

ČÍSLO 135

Vám svěřený čas

Před několika týdny jsme si připomněli 25 let existence Pastoračního střediska, dnes tedy odboru Arcibiskupství pražského, které sídlí v prostorách našeho kostela a se kterým všechny prostory jako duchovní správa spolu sdílíme. Poněkud mne překvapuje, jak rychle „ten čas letí“. Měl jsem to štěstí, že jsem před těmi lety mohl být tak trochu při tom a alespoň jako účastník ochutnat dobu začátků, nadšení a vizí. Ono plynutí času však lze vidět nejen na Pastoračním středisku, vždyť našemu kostelu bude za rok devadesát! A kulatiny má již letos náš jáhen Martin, pravda, přeci jen je o kousek mladší než kostel, ale sedmička je číslo naznačující dosažení nějaké životní mety. Jáhnovi Martinovi gratulujeme a přejeme Boží požehnání pro další dny, stejně jako dalším oslavenčům slavícím kulatiny, např. Tomáši Borákovi či manželům Rakovským.

A tak se v této souvislosti kladu otázku, jaký význam má čas z Božího pohledu. Nejde mi o fyzikální hlediska, i když jsou zajímavá. Ale nahlížejme čas z našeho subjektivního, osobního pohledu. V první kapitole knihy Genesis Bůh staví slunce a měsíc mimo dosah vlivu člověka. Jsou stvořeny ve středu týdne jako bod, který určuje život na zemi. Lidé je nemohou sklí-

zet, ulovit či vypěstovat. Anebo kniha Kazatel pravdivě říká: „Všechno má svůj čas.“ I náš život má určitý vymezený čas, stejně jako určitá životní období mají svůj začátek a také konec: když přijdou děti, když odejdou z domu, když jdeme do penze, když přijde svatba nebo když se stěhujeme jinam. Myslím, že taková údobí prožívají nejen jedinci, ale i společenství jako je to naše.

V listu Kolosanům 4,5 sv. Pavel volá: „Jednejte moudře ve styku s okolním světem a využijte čas vám svěřený.“ Bůh i dnes je Pánem času a tento dar nám dává. Ano, čas je darem. Je teď a již se nikdy nebude opakovat. Je jedinečný, jakýsi každodenní zázrak, který každý den můžeme zažít. Bůh nám svěřil tento úsek dějin k našemu životu, abychom ho naplnili. Poděkujme Bohu za dny, které nám dal a pozvěme Krista do svého času. Ať ho naplní On.

P. Michal Němeček

Ze Svatovojtěšské rady

Program pondělního (14. 11.) zasedání rady byl pestrý. Úvodem jsme zrekapitulovali aktivity ze začátku podzimu. Velmi se vydařila pouť do Číhoště. Máme radost z toho, že výuka náboženství se po prázdninách rozběhla s doplněným lektorským sborem a že na výuku chodí i nové děti

„z ulice“. Hymnus k Roku Milosrdenství nám minulou neděli připomněl, že tento mimořádný svatý rok končí, ale my si jeho obsah a poslání můžeme občasným zařazením hymnu do nedělní liturgie připomínat. Rozběhla se příprava na biřmování. Je na ní zapsáno 15 čekatelů této svátosti. Budeme je provázet modlitbou, aby na Svatodušní svátky v katedrále byli opravdu poznamenáni pečetí darů Ducha.

V pátek 2. 12. bude Mikulášská besídka s divadelním představením a nadílkou pro děti. V sobotu 3. 12. pak bude adventní duchovní obnova pro naše společenství, kterou povede P. Michal Němeček.

Tříkrálová sbírka každoročně umožňuje přispět na bohubilé aktivity. Výtěžek z příští sbírky, který nám zůstane pro potřeby společenství, chceme kromě příspěvku pro našeho Freda (adopce na dálku) věnovat Domovu sv. Rodiny.

Debatovali jsme i o hospodaření našeho relativně bohatého společenství. Výtěžky jednorázových sbírek na dobročinné účely a akcí typu misijní koláč jsou vždy hojné. Máme za to, že máme na víc a že bychom mohli jako společenství pravidelněji podporovat nějakou dobročinnou aktivitu. Bylo by to mimo jiné i logickým pokračováním Roku Milosrdenství. Do příštího zasedání rady připravíme podrobnější analýzu, s jejímiž výsledky vás seznámíme, stejně jako s návrhy na možné aktivity.

Dlouhodobě nás trápí to, že web našeho společenství moc nežije. K tomu více v samostatném článku.

Zapsal Vít Grec

Martin Opatrný sedmdesátníkem

Náš jáhen Martin oslaví sedmdesátku. Patří ke sv. Vojtěchu takřka neoddělitelně. Působí tu od samého počátku obnovené duchovní správy v říjnu 1991. Řeklo by se, že Martin je osobnost notoricky známá. Je to ale doopravdy tak? Položil jsem mu několik otázek, na tělo, aby se ukázalo, jak mnoho vrstvá osobnost Martin ve skutečnosti je.

» *Martine, zaslechl jsem o sportovní slávě bratří Opatrných. Jak to bylo doopravdy?*

Můj bratr – Aleš – začal veslovat v Českém veslařském klubu v Podolí. Prošel od dorostu až po seniory. Já jsem jako mladší dorostenec pak začal také, ovšem odešel jsem na Střední hotelovou školu do Mariánských Lázní a tím byl s mým veslováním konec. Aleš potom v průběhu studia na ČVUT s veslováním také přestal. Díky nám se stal náš táta veslařským rozhodčím, dokonce s mezinárodní licencí. On nakonec v tom veslařském světě zůstal nejdéle.

» *Za mých gymnasiálních let v době tvrdé normalizace moji spolužáci, kteří se pohybovali kolem sv. Václava v Dejvicích, zmiňovali schůzky s jistým Martinem, který byl recepčním v hotelu Internacional. To zní skoro jako konspirace. Už tehdy jsi pracoval s mládeží?*

V mém životě se prolínaly dva okruhy – nyní bychom řekli začínající spolča. Jedno bylo kolem sv. Václava a druhé kolem sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech. Obě spolča mě obohacovala a snad jsem díky tomu mohl i já zprostředkovat obohacení druhým.

» *Byla tahle tvoje zkušenost o řadu let později inspirací pro tvoje syny při zakládání Rytířského řádu u sv. Vojtěcha?*

Tady jsem se já nijak neangažoval. To byla výsostná parketa našeho nejstaršího syna Michala. Po něm pak pokračoval v rozvíjení řádu náš druhý syn Dominik a po něm i třetí syn Honza. Naše Mája stála u zrodu první etapy indiánek. Ona také vymyslela pojmenování indiánky. Tehdy byla krátce blahorečena Kateřina Tekakwitha, první indiánka, patronka ekologů. Asi jsme byli doma všem čtyřem dětem inspirací, nebo jsme jim alespoň nezacláněli.

» *Po sametové revoluci ses stal ekonomem Arcibiskupství pražského. Když jsi pak od státu přebíral seminář a kostel, tušil jsi, že tu zakotvíš na dlouhé roky?*

V té době jsem už jasně toužil po jáhenství, ale konkrétní naplnění tohoto poslání jsem si představoval jen matně. Ani jsem tedy netušil, že to bude svatý Vojtěch, kde budu ustanoven ke službě. A pokud se týče toho trvání: už někdy v 80. letech jsem pochopil, že člověk má být k dispozici jakoby napořád, ale zároveň být otevřen eventualitě, že Pán ho pošle někam jinam. Snažím se to mít stále na paměti.

» *Již dvacet let jsi ve službě trvalého jáhna. Navenek by to mohlo vypadat tak, že při mši přečteš evangelium, někdy kážeš, podáváš eucharistii a nakonec přečteš ohlášky. Co všechno je náplní tvé jáhenské služby doopravdy?*

Vyjmenoval jsi přesně to, co je notoricky známo, ale to je jen část. Za těch dvacet let

se u sv. Vojtěcha vystřídalo pět kněží – rektorů kostela – a jáhen byl stále týž. Tedy mým úkolem je podporovat kontinuitu, být průvodcem rektora kostela v tradici společenství. Mimo to jsem sedm let byl statutárním zástupcem Duchovní správy, tedy musel jsem se starat o vše, co souviselo s existencí Duchovní správy: nájemní smlouva, péče o její dodržování, zajištění technických podmínek, úklid, atd. Nyní jsem pro P. Michala pomocníkem v liturgickém a pastoračním běhu Duchovní správy. Většinou také připravuji rodiče na křest dítěte. Řadu dětí jsem také pokřtil. Občas někdo říká, že vše co dělá jáhen, může nyní dělat i pověřený laik. To je sice pravda, ale jáhen obohacuje společenství mj. také tím, že je další osobou, která je v tom společenství nositelem svátosti svěcení. A to je, troufám si říci, nenahraditelná úloha jáhna.

» *Jaké jsou tvé další jáhenské aktivity?*

Když jsem letos v červnu ukončil svou práci „naplno“, bylo to po 25 letech práce v církevních institucích. Po tu dobu jsem byl ekonomem arcibiskupství, potom ekonomem Provincie kapucínů a posledních sedm let ekonomem Metropolitní kapituly. V intencích II. vatikánského koncilu to je také autentické poslání jáhna.

Já však mám v arcidiecezi na starosti ještě také přípravu budoucích trvalých jáhnů. Není to jen věcí organizační, ale i pastoračně praktickou. Jsem jim průvodcem na cestě „vrůstání“ do služby jáhna. Je to tedy řada rozhovorů, setkání i praktických nácviků – průběžně po celý rok.

» *Služba nemocným a starým lidem je velmi náročná. Oba moje rodiče jsi navštěvoval v nemocnici a maminku navštěvuješ doma stále. Za to ti patří veliký dík a obdiv. Prozrad, prosím, co ti tahle práce dává?*

V nejjednodušší podobě je to setkání s člověkem. Je to však obohaceno tím, že přicházím s Božím slovem a s eucharistií. V Katechizmu katolické církve se říká: Kristus je přítomen v eucharistii. Kristus je přítomen v Božím slově. V evangeliu stojí: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Při této koncentraci, v jejíž službě stojím, se mi tají dech.

» *A nakonec: z čeho máš u sv. Vojtěcha největší radost?*

To je vlastně strašně těžká otázka. Nemohu a nechci mít radost z vlastního výkonu. Určitě ovšem mám radost z toho, když vidím dítě, které přijíždělo v kočárku (a třeba jsem o i křtil), ještě v 8 či 12 letech stále chodí do kostela, pak se se svými vrstevníky připravuje na biřmování a i potom stále přichází, anebo ho potkám v jiném kostele, kde se duchovně zabydlelo. Stejně tak mám radost i z těch dříve narozených, kteří třeba prošli nějakými zdravotními problémy a pak sice třeba pomaleji, ale stále do společenství v kostele přicházejí. A neméně radost mám ze všech, kteří přišli na mši svatou včas.

» *Děkuji ti za odpovědi. Za celou redakci, a věřím, že i za celé společenství, ti přejeme štěstí, zdraví, Boží požehnání a po smrti život věčný.*

Za redakci Vojtíka se ptal Vít Grec

Kurzy Alfa – velký úkol

Už jsem to skoro vzdal... Několik let jsem se opatrně ptal lidí u sv. Vojtěcha, zda by nešlo společně uspořádat Kurzy Alfa. Tím nemyslím žádné esoterické dýchánky, jako byla Modrá alfa či jiné hlouposti. Jde o vyzkoušený program, který je milou a příjemnou formou, jak podat ruku hledajícím. Ale stále nebyl u farníků ohlas nebo nemám dar někoho získat k dílu. Až několik farníků absolvovalo velký běh kurzu v roce 2015. A našli odvahu zkusit se pustit do díla.

Oč jde? Není to žádný cyklus akademických přednášek o křesťanství či morálce. Jde spíše o vytvoření neformálního prostředí, zboření bariér ostychu a otevření vlastních uší k naslouchání lidem, kteří se ptají na víru, otázky života, existence Boha...

Na webu Alfy se píše: „Alfa nabízí příležitost prozkoumat křesťanskou víru, trvá zpravidla jedenáct týdnů. Vítání jsou všichni, i když mají na otázky křesťanské víry odlišné názory. Každé setkání se zabývá některým tématem spjatým s vírou a vytváří prostor k rozhovorům. Alfa probíhá po celém světě v kavárnách, církvích, univerzitách, obývacích pokojích, barech i jinde. Nenajdete dvě úplně stejné Alfy, ale v zásadě mají společné tři věci: jídlo, promluvu a rozhovor o tématu...“ (www.kurzyalfa.cz).

Konečně se tedy podařilo připravit všechno potřebné, dokonce je k dispozici i skvělý tým. Poslední drobností jsou hosté. Kurzy alfa jsou totiž především určeny lidem, kteří přijdou na pozvání přátel, spolupracovníků, sousedů či spolužáků. A prá-

vě o to vás nyní velmi prosíme. Máte někoho, s kým o těchto věcech mluvíte? Pozvěte ho! A není žádnou chybou, když přijdete s nimi také. Vše je velmi svobodně otevřené. (Ano, rádi bychom znali počet přihlášených dopředu, protože dělat večeri pro neznámou skupinu není úplně snadné.) Ale je možné přijít „to vyzkoušet“ a pak se rozhodnout.

Prosím, vezměte pozvánku těmto známým a přijďte klidně s nimi. Stačí se přihlásit do 31. 12. 2016 na předpřipravený formulář i s informacemi http://kurzyalfa.cz/course/find/id_266 nebo na emailovou adresu alfavoparilova@gmail.com (případně lze zavolat na tel. 731 604 664) a přijít 11. ledna 2017 na první setkání v 19 hodin ke sv. Vojtěchu. A pokud byste nám chtěli pomoci něco uvařit či mýt nádobí, napište či zavolejte také.

P. Michal Němeček

Kam se ubíráš, webe náš?

Stránky našeho společenství na adrese www.sv-vojtech.eu se již delší dobu lehce potácejí ve stavu, který bych nazval bezvládí. Připomeňme si jen, že jejich současná podoba je vlastně funkční maketou, vytvořenou před řádkou let s úmyslem dotáhnout je do finální grafické a funkční podoby po odladění této makety. Co však čert nechtěl, autor a iniciátor tohoto projektu se nám odstěhoval do Pardubic a nám zbyla maketa, kterou umíme jakž takž aktualizovat v prvoplánových obzavích. A tak na vás na domovské stránce jako novinka vypadnou fotky z pouti

na Tetín někdy v roce 2012 a kalendář je opravdu kalendářem, ovšem bez obsahu.

Rádi bychom tuhle situaci změnili. Ale k tomu bychom potřebovali nadšenice a odborníky, kteří by se ujali jak pravidelného redigování obsahu (redaktor obsahu), tak správy a modernizaci stránek (webmaster). Zdá se nám, že by to mohli být i dva lidé na sobě nezávislí, leč spolupracující. Pokud byste věděli o někom z našeho společenství, kdo by nám v tom mohl a chtěl pomoci, prosím oslovte P. Michala nebo jáhna Martina. Odměnu za tyto záslužné práce pro naše společenství nevykládáme. Předem děkujeme za nápady, rady a tipy.

Vít Grec

Číhošť

Ač nás ráno nevívalo nejvřelejším počasím, sešli jsme se v sobotu koncem září před svatým Vojtěchem v hojném počtu. Zastoupeni ve všech věkových kategoriích, blížili jsme se pomalu k naší první zastávce Ledči, krátice si cestu hovorem, rozjímáním, a v případě osob, jenž se neřadí k ranním ptáčatům, spaním. Ty však rušil obvyklý ruch v zadních řadách. V samotné Ledči jsme se pak rozdělili do dvou skupin. Zatímco jedna skupina obdivovala krásy, které město nabízí (hrad, židovský hřbitov...), druhá vyšla vstříc vytouženému cíli, obdivující pak krásy zdejšího okolí. Vedeni potokem, který bylo třeba nejméně jednou překročit, a to i za cenu jedné zmáčené nohy, jsme každý svým tempem zdolávali necelých deset kilome-

trů dlouhou cestu. Přes prvotní chmurné vyhlídky se hodinu od hodiny počasí zlepšovalo. K odpoledni byla již výprava, stíhána sic krásnými, leč – pro poutníky, čelícími v potu tváře prachu cest – krutými rozmary počasí, dosti zmožena. Slunce celé odpoledne žhnulo natolik, že se znavení poutníci po příchodu do Číhošti, kde se znovu setkali s druhou polovičkou, museli nejdříve vzpamatovati v blízkém hostinci, nežli mohli společně zamířit do chrámu Nanebevzetí Panny Marie, kde měli být pohlceni odkazem pátera Toufara.

A to se tak, i po více než šedesáti letech od jeho smrti, vskutku stalo. Každý, kdo vejde do kostela, kde Josef Toufar sloužil mše, či navštíví faru, kde pobýval, je zasažen osudem tohoto vzácného muže. Nedávno zbudovaná hrobka uvnitř chrámu, kam byly po komplikované exhumaci z Ďáblického hřbitova přesunuty Toufaryovy ostatky, tyto pocity jen o to více umocňuje.

Skromný vesnický kostelíček, jenž je podoben stovkám dalších, nás byl pln až k prasknutí. Po odsloužené mši nás již čas nekompromisně tlačil k zpáteční cestě, a tak jsme jen v rychlosti pořídili společnou fotku. Pouť si ještě před odjezdem zpestřujeme návštěvou geografického středu České republiky, který je umístěn hned za vsí. Možná je jen náhodou, že si právě ze středu naší země Bůh povolal tak velkého, přes všechno skromného člověka – Josefa Toufara.

Jáchym Vopařil

Beseda s Jiřím Otčenáškem

Na výroční den posvěcení kostela sv. Vojtěcha navštívil naše společenství pan Jiří Otčenášek s manželkou. Tento 88letý pán pracoval v prostorách našeho kostela v 70. a 80. letech jako nahrávací technik společnosti Supraphon. Po mši svaté uspořádal P. Michal s panem Otčenáškem besedu, kde jsme se dozvěděli zajímavé informace o využívání současného kostela sv. Vojtěcha za minulého režimu. V budově se kromě redakce Otázek míru a socialismu nacházela i nahrávací studia Supraphonu. Ten byl v šedesátých letech bez vyhovujícího studia. Záměrem bylo podle pana Otčenáška nahrávat v dejvickém studiu komorní hudbu, ale kvůli množství nevyhovujících zvuků z prostor redakce se tu nakonec nahrávala především dechová, orchestrální i populární hudba. Nahrávání probíhalo v hlavní lodi a na pódiu, ovšem některé zvukové efekty se zaznamenávaly v seminární kapli, jediném původním místě kostela a semináře. V objektu tedy vedle sebe sídlily dvě instituce, jejichž pracovníci se téměř nepotkávali. Kvůli velmi omezenému přístupu do sídla redakce Otázek míru a socialismu se v prostorách dnešního kostela sv. Vojtěcha neodehrávaly koncerty, avšak vzniklo zde přes tisíc nahrávek nejrůznějších žánrů a stylů.

Ze všech „historek z natáčení“ se Jiří Otčenášek zmínil o nahrávání jisté společnosti ze západního Německa. Ta si sebevědomě vynutila vjezd svých několika aut se západoněmeckou poznávací značkou do přísně střeženého areálu a způsobila tím znač-

ný rozruch u pracovníků redakce časopisu, jehož ambicí bylo šířit komunistické myšlenky do celého světa.

Mimo Jiřího Otčenáška se ke slovu dostali i další pamětníci z řad našich farníků a i díky jejich postřehům jsme si mohli udělat lepší obrázek o místu, kde se dnes scházíme nejen ke slavení eucharistie.

Tomáš Zavadil

Kdo je Fred Tumwebaze?

Starší děti z náboženství a pamětníci nástěnek v dětské boční lodi to možná vědí: Fred je ugandský školák, podporovaný od roku 2011 v rámci projektu Adopce na dálku naším společenstvím z výtěžku tříkrálových sbírek. Výměna vzájemných dopisů není příliš častá (cca 2x ročně), navíc chvíli trvá, než dopisy doputují... Přesto pár věcí o Fredovi víme. Chtěl se už jako malý stát inženýrem. Žije s maminkou a babičkou nedaleko Viktoriina jezera, blízko letiště – nad jejich domem létá mnoho letadel. Ve škole je hodnocen spíš průměrně, z 57 žáků ve třídě je ale na pěkném 18. místě. Fredovým největším zájmem je zřejmě fotbal. Nemají doma žádné zvíře. Fred se nechodí koupat – bazény jsou jen ve městě v domech bohatých lidí a koupat se ve vodě v místech po vytěžené hlíně na cihly je příliš nebezpečné.

Připojuji překlad posledního dopisu, který jsme dostali:

Milý příteli!

Jak se máš, můj nejlepší příteli? Jsi opravdu můj dobrý přítel, protože máš velkou roli při řešení mých základních potřeb. Daří se mi velmi dobře, ale mám dost

práce se studiem. Učím se pilně a opakuji si z učebnic, abych měl co nejlepší výsledky. Minulý rok jsem byl v šesté třídě. Podarilo se mi ji dobře ukončit a postoupil jsem do sedmé. Jsem teď v sedmé třídě základní školy. Předměty se nezměnily, ale to, co se změnilo, je náročnost. Beru svoje studia velmi vážně. Chci mít na konci roku ty nejlepší výsledky. V tomto pololetí máme kromě studia také mnoho dalších školních aktivit. Budeme mít celostátní hudební soutěž. Takže ve škole cvičíme hudbu, tanec a divadlo, protože naše škola je mezi těmi, které se soutěže zúčastní. Hrozně rád zpívám a také mám moc rád velikonoční svátky, to je pro nás báječný den. Spoustu toho v ten den sním a vypiju. Jíme rybu, hovězí a kuře, přidáváme k tomu matooke (vařený banán – podle Wikipedie), irské brambory, yamy (něco jako sladké brambory – podle Googlu) a maniok. V ten samý den pijeme pomerančový džus. Máme pomerančovník na zahradě. Z toho stromu je všechno ovoce, ze kterého šťávu děláme. Takže tím je pro nás Velikonoční neděle tak zvláštní den. Po jídle si hraju s kamarádem doma, hrajeme spoustu her jako například fotbal. Jak Vy prožíváte Velikonoce? Jste s Vaší rodinou? Dostal jsem od Vás dopis, měl jsem radost ze všech obrázků a informací. Děkuji Vám moc za dopisy. Přeji Vám všechno nejlepší k Velikonocům.

Váš Tumbewaze Fred

Naši tříkráloví koledníci měli v posledních letech při koledování v metru docela úspěch. Snad i pro ty letošní statečné mírně zmrzlé malé krále bude dobré vědět, že

peníze z kasičky pomohou také jednomu konkrétnímu klukovi v Africe.

A na závěr k úvaze pragmatická slova Angely Merkelové z rozhovoru, otištěného v Respektu v říjnu 2016: „Tak jako se lidé ve světě dozvídají čím dál víc o nás, musíme se i my dozvídat co nejvíce o nich. Musíme se toho učit mnohem více o Africe i arabském světě. Stabilita v našich zemích závisí také na tom, jakou naději dáme tamním lidem...“

Alena Zavadilová

Cesta domů podruhé a přece nově

V letošním roce budete mít opět možnost podpořit Cestu domů a zároveň si nakoupit mnoho krásných dárkových předmětů, pohlednic, balíčků papírů a knih z nakladatelství Cesty domů. Pro ty z vás, kdo Cestu domů ještě neznají – jedná se o domácí hospic, který poskytuje odbornou péči umírajícím dospělým i dětem a jejich blízkým, kteří o ně doma pečují. Zároveň se snaží přispívat ke společenským a legislativním změnám, které umožní zlepšení péče o umírající lidi v naší zemi.

Za uplynulý rok se toho mnoho událo – byl otevřen druhý Obchůdek na Bělohorské 90, čerstvě můžete navštívit i Benefiční kavárnu pro Cestu domů v Soukenické 15. V Obchůdku můžete kromě produktů z nakladatelství nakoupit i bazarové zboží od dárců nebo naopak sami něco darovat.

Také vyšlo několik zajímavých knih, které si budete moci zakoupit, jen namátkou – pro děti *Kocoure, ty se máš* od Martiny Špinkové. Knížka vypráví příběh ze ži-

vota o starém strýci, pečující rodině, malých dětech, všelijakých moderních zdravotních pomůckách a jednom černém kocourkovi. Nebo *Příhoda málo uvěřitelná* od Arnošta Goldflama. Vypráví o tom, jak povídání a malování může být lékem proti samotě, může bořit hranice mezi nejmladšími a nejstaršími, a možná i hranice úplně jiné. Pro rodiče a prarodiče doporučujeme *Chvilé po západu slunce* od Jiřího Pilky. Osmdesátiletý publicista, muzikolog a spisovatel píše krátká zamyšlení nad všedními i nevšedními starostmi a radostmi, určená pro jeho vrstevníky nebo pro ty jen o maličko mladší. Malá knížka pomáhá přijmout realitu lidského stárnutí a nacházet v něm radost.

Naopak stálíci velmi oblíbenou je kniha *Vážení truh(ch)lící a ostatní hosté*. Autor Ladislav Muška, zpěvák a spisovatel, zapsal mnoho let se svými kolegy muzikanty perličky z proslovů pohřebních řečníků. Rozdala jsem již mnoho těchto útlých knížek a získala tím nehynoucí vděčnost obdarovaných. Jen počítejte s tím, že od druhé stránky vás bude od smíchu bolet bránice.

Nakoupit si budete moci o 3. neděli adventní, tedy 11. 12., u sv. Vojtěcha po mši. Vloni byl výtěžek pro Cestu domů přes 8 000 Kč. Vřelé díky a budeme se na vás s Pavlou letos opět těšit.

Veškeré informace o Cestě domů je možné najít na webu www.cestadomu.cz nebo na stránkách e-shopu <http://eshop.cestadomu.cz>.

Kateřina Kufová a Pavla Hroudová

Misijní koláč 4. 12. 2016

Aby nebylo té Afriky málo – naše společenství bude pořádat o druhé adventní neděli speciální „misijní koláč“. Tentokrát budeme mít možnost podpořit nejen skutečnost, že děti (konkrétně ve Středoafričské republice) chodí do školy, ale také to, co a jak se ve škole učí. O programu „Škola hrou v SAR“, uskutečňovaném s podporou karmelitánských misionářů malou neziskovou organizací SIRIRI o.p.s., jsem již psala v minulém čísle Vojtíka. Dnes dodávám jen několik novinek: deset českých dobrovolníků se v září v pořádku vrátilo, během 14denního školení učili 130 učitelů hravým a efektivním metodám práce s dětmi na prvním stupni. 5000 slabikářů v dětem srozumitelném jazyce sango, vytištěných v Kamerunu, se podařilo dopravit do hlavního města Středoafričské republiky a nyní jsou rozesílány jednotlivým školám. Jeden slabikář je určen pro 3 děti v lavici (má větší formát na šířku), je tedy šance, že až 1500 prvňáčků se bude v příštím roce učit číst a psát s mnohem větším úspěchem.

Tedy: upečte, přineste, kupte si něco dobrého... Kromě toho bude i příležitost pořídit malé dárky z dobročinného obchodu „Ruku v ruce“ (<https://siriri.org/pomoc/nakup-v-obchode-ruku-v-ruce/>).

Alena Zavadilová

Vše zkoumejte, dobrého se držte aneb testováno na dětech

Jako v minulých letech tak i letos se u příležitosti svátku sv. Mikuláše uskuteční divadelní představení. Tentokrát to bude v pá-

tek 2. prosince, již tradičně od 16 hodin. Pohádku „O princezně Čárypíše“ nám tentokrát zahraje pražské divadlo Zvoneček. Po pohádce bude následovat Mikulášská nadílka. V tento den nebude výuka náboženství ani následné rytířsko-indiánské aktivity.

Na základě příznivých ohlasů na spaní dětí v kostele, které proběhlo v loňském adventu, jsme se rozhodli tuto akci zopakovat. Letos se uskuteční ze soboty 17. na neděli 18. prosince, opět bude spojena s výrobou vánoční výzdoby pro náš kostel. Podrobnosti upřesníme počátkem adventu, kdy bude i zahájen výdej přihlášek.

Na obě akce jsou všechny děti srdečně zvány!

Katka Janečková

Co to je za nápad – revoluce?

Jasně, co je tohle za nápad. To slovo známe všichni, leč přiznejme si, že spíše v nás vyvolává obavu a negativní emoce. Jak se tedy octlo v podtitulu zajímavé publikace *František mezi vlky – Tajemství jedné revoluce*, vydané brněnským nakladatelstvím Barrister & Principal v loňském roce. Autorem je italský novinář a spisovatel Marco Politi, zabývající se výhradně děním v souvislosti s osobnostmi v „nejvyšších kruzích“ katolické církve – byl např. vytrvalým průvodcem při cestách po světě už dvou předchozích papežů, takže s prostředím je dokonale obeznámen. Františkovo jednání, v mnohém téměř doslova naruby (vpravdě revolučně) převracející všeliké vžitě představy o přístupu k nejpalcivějším problé-

mům současného světa i chronickým neduhům, je zároveň provázeno důrazem na nejprostší základní pravdy lidského chování. Za všechny citát–doporučení, které je jakýmsi mottem: „Kardinál se nestává součástí nějakého dvoru. Vyhýbejme se intri-

kám, drbům, pomluvám, spolčování a protekcionářství.“

Dobrá rada, nejen pro kardinály – nemyslíte? Knížka opravdu stojí za přečtení.

Irena Brožová

Srdečně Vás zveme na faru u Sv. Matěje na:
(U Matěje 198/2, Praha 6 - Dejvice, 160 00)

ADVENTNÍ ZASTAVENÍ

KONCERT PRO DĚTI V KOSTELE s pantomimou V SOBOTU 3.12. od 15 hod. "Rosu dejte nebesa" Pod vedením Karolíny Bubleové Berkové Anna Kukuczková - pantomima Sharon Hrušovská - zpěv Josefina Wichsová - zpěv	PRODEJNÍ VÝSTAVA v pátek 2.12. od 15 - 19hod. v sobotu 3.12. od 9 - 19hod. v neděli 4.12. od 9 - 17hod. PŘIJĎTE SI NAKOUPIT ORIGINÁLNÍ VÁNOČNÍ DÁRKY A OZDOBY Dílna pro děti - drátkování Dřevěná dílna BOHATÉ OBČERSTVENÍ ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ	KONCERT V KOSTELE V NEDĚLI 4. 12. od 15 hod. "Přišliť jsme na čest zpívajíc" Středověké žakovské konduktové zpěvy výroční, obřadní a obchůzkové soubory: LUDUS MUSICUS a HORA FUGIT na šalmaje, flétny, loutnu, harfíčku, kobzu a kvinternu hrají a zpívají: Beata Altior, Josefina Wichsová, Anna Matiová, Radek Vyhnal, Ondřej Kulhavý, František Běhounek - um.vedoucí

Městská část Praha 6
2016
www.matejstranti.com

Adventní zastavení u sv. Matěje

Farnost sv. Matěje srdečně zve na tradiční akci – Adventní zastavení – od pátku 2. prosince do neděle 4. prosince 2016. V kostele bude v sobotu 3. prosince od 15 hodin koncert pro děti s pantomimou pod vedením operní pěvkyně Karoliny Bubleové Berkové – „Rosu dejte nebesa“.

V neděli 4. prosince od 15 hodin Vás v kostele čeká Adventní koncert v provedení profesionálních souborů Hora fugit a Ludus musicus – „Přišli jsme na čest zpívajíc“. Uslyšíte středověké konduktované žánrové zpěvy – výroční, obřadní a občůzkové a také nástroje – šalmaj, flétny, loutnu, harfíčku, kobzu a kvinternu.

Na faře celé tři dny v – pátek od 15 do 19 hodin, v sobotu od 9 do 19 hodin a v neděli od 9 do 17 hodin – bude adventní prodejní výstava/trh, bohaté občerstvení s možností posezení uvnitř i venku (tradičně se podává guláš přímo z kotlíku na ohni), pro děti (nejen) jsou připraveny dílny – drátěná s architektkou Hanou Řepkovou a dřevěná s výtvarnicí Bárrou Hubenou.

Prostor dostávají tradičně charitativní organizace jako Cesta domů atd. Každý návštěvník dostane kartičku s myšlenkou na adventní období.

Výtěžek z akce půjde na nový oltář pro kostel sv. Matěje.

Roráty v katedrále letos později

K adventnímu času neodmyslitelně patří i ranní roráty v katedrále sv. Víta. Ty letošní budou díky nesmyslným bezpečnostním prohlídkám na Hradě ve všední dny až od 6.30, v sobotu od 7.00 v kostele Všech svatých a v neděli v 8.00 opět v katedrále.

Program Pastoračního střediska na listopad/prosinec 2016

22. 11.	19.30	Příprava na manželství*
23. 11.	9.30	Akademie nejen pro seniory. P. Vít Uher: Jak bránit a předávat křesťanskou víru v dnešním světě? Význam apologetického myšlení u papeže Benedikta XVI.
29. 11.	19.30	Příprava na manželství*
3. 12.	15.00	Adventní zastavení nad manželským slibem
6. 12.	19.30	Příprava na manželství*
7. 12.	9.30	Setkání maminek s dětmi
14. 12.	9.30	Akademie nejen pro seniory. P. Petr Beneš CSsR: Adventní duchovní obnova.
21. 12.	9.30	Setkání maminek s dětmi

* pouze pro přihlášené

Advent a Vánoce 2016 u svatého Vojtěcha

25. listopadu		20.00	modlitba Taizé (na ochozu u varhan)
27. listopadu	1. neděle adventní	9.30	mše svatá
2. prosince		16.00	Mikulášská nadílka a divadelní představení
3. prosince		9.00	Adventní duchovní obnova vede P. Michal Němeček
4. prosince	2. neděle adventní	9.30	mše svatá
8. prosince	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	17.30	mše svatá
11. prosince	3. neděle adventní	9.30	mše svatá
16. prosince		20.00	modlitba Taizé (na ochozu u varhan)
18. prosince	4. neděle adventní	9.30	mše svatá
24. prosince	Vánoční vigilie	16.00	bohoslužba slova
24. prosince		24.00	půlnoční mše svatá
25. prosince	Slavnost Narození Páně	9.30	mše svatá
26. prosince	Svátek svatého Štěpána	9.30	mše svatá
31. prosince	Poděkování a prosba o Boží pomoc	23.00	mše svatá
1. ledna	Slavnost Matky Boží Panny Marie	9.30	mše svatá
3. ledna	2. Neděle po Narození Páně	9.30	mše svatá
6. ledna	Slavnost Zjevení Páně	17.30	mše svatá
8. ledna	Svátek Křtu Páně končí vánoční doba	9.30	mše svatá

Příležitost ke svátosti smíření

pondělí 12. prosince	16.00	děti do 10 let
středa 14. prosince	18.00	mládež
pondělí 19. prosince	18.00	dospělí
středa 21. prosince	18.00	dospělí
čtvrtek 24. prosince	9.00	dospělí (do 11.00)

Mimo tyto termíny je možnost svátosti smíření ve všední dny po mši sv. a v neděli 8.45–9.15 hod.

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.
REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Katka Kuřová, Irena Brožová, Tomáš Zavadil, Jáchym Vopařil
Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.
Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 7 Kč.